

UCHWAŁA NR 623
RADY MIASTA KONINA

z dnia 27 października 2021 roku

**w sprawie nadania nazwy rondu u zbiegu ulic: Wyzwolenia, Zakole
i 11 Listopada.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372) - **Rada Miasta Konina uchwala, co następuje:**

§ 1.

1. Nadaje się rondu (skrzyżowaniu o ruchu okrężnym) u zbiegu ulic: Wyzwolenia, Zakole i 11 Listopada, położonemu na działkach ewidencyjnych oznaczonych w katastrze nieruchomości - Miasto Konin - obręb Glinka - numerami: 36/156, 36/163, 38/2, 39/1, 72/62, 72/65 i 72/67, nazwę: **„Janiny Komornickiej ”**.
2. Lokalizację ronda przedstawia załącznik graficzny do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Konina.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Konina

/-/ Tadeusz Wojdyński

**UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR 623
RADY MIASTA KONINA**

z dnia 27 października 2021 roku

**w sprawie nadania nazwy rondu u zbiegu ulic: Wyzwolenia, Zakole
i 11 Listopada.**

Proponowana patronka ronda, to postać związana z Koninem, zasłużona w pracy oświatowej, politycznej i społecznej wielu szczebli, żołnierz Polskiego Państwa Podziemnego, uczestniczka Powstania Warszawskiego, wielka patriotka, godna uczczenia w formie nadania jej imienia jednemu z rond położonemu na terenie miasta Konina.

Poniżej krótka nota biograficzna.

Janina Komornicka (1881-1947)

Urodzona w Kaliszu 11.10.1881 r. Janina Honorata Placyda Komornicka, od 1884 r. wraz z rodzicami osiada w Koninie, z którym pozostaje związana do 1918 r.

Po ukończeniu gimnazjum w Warszawie w 1899 r. wraca do Konina. W 1902 r. zakłada II-klasową szkołę dla dziewcząt (pensję żeńską), w której uczy wspólnie m.in. ze Stefanią Łucją Esse. Jednocześnie prowadzi tajne nauczanie języka polskiego i historii Polski, zakazanych przez rosyjskiego zaborcę. W 1907 r. w miejsce konińskiego progimnazjum powstaje męska Szkoła Handlowa. J. Komornicka organizuje Szkołę Handlową żeńską, w której także uczy m.in. Stefania Łucja Esse.

W 1918 r. opuszcza Konin i podejmuje pracę zawodową jako nauczycielka i urzędnik oświatowy różnych szczebli, a także działaczka społeczna, w kolejnych miastach - związana z Białymstokiem, Lublinem i Warszawą.

W latach 1919 - 1926 r. pracuje w Białymstoku, m.in. jako nauczycielka w Państwowym Gimnazjum Żeńskim, a od 1922 r. jako samodzielny referent ds. Oświaty Pozaszkolnej w Kuratorium Okręgu Szkolnego w Białymstoku. Współorganizatorka i Przewodnicząca Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskich Szkół Średnich. W ramach Uniwersytetu Powszechnego prowadziła wykłady z języka polskiego i historii. Była też publicystką i korespondentką lokalnych gazet.

W Lublinie pnie się po szczeblach kariery. Jest członkiem Komisji Zarządu Głównego Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych w Lublinie, Przewodniczącą Sekcji Oświaty Pozaszkolnej przy Komisji Zarządu Głównego Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych w Lublinie. Okręgowym Wizytatorem Szkół Okręgu II w Kuratorium

Okręgu Szkolnego w Lublinie, następnie Naczelnikiem Wydziału Szkół Powszechnych tegoż Kuratorium. W 1936 r. tymczasowo na stanowisku naczelnika Wydziału Szkolnictwa

przy lubelskim Magistracie.

Inicjatorka i organizatorka pierwszej w Lublinie biblioteki pedagogicznej - Centralnej Biblioteki Pedagogicznej przy lubelskim Kuratorium Oświaty (1927), którą przez 3 lata nieodpłatnie prowadziła.

Była w ścisłym gronie inicjatorów powstania Powszechnego Uniwersytetu Regionalnego im. Stefana Żeromskiego w Lublinie, a także lubelskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego.

Przewodnicząca Wojewódzkiego Oddziału Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet w Lublinie, a po jego rozłamie w 1935 r. członkini Zarządu Głównego Stowarzyszenia Samopomoc Społeczna Kobiet w Warszawie i sekretarz tego stowarzyszenia.

Od czasów gimnazjalnych głęboko zaangażowana w działania niepodległościowe tajnych stowarzyszeń patriotycznych Związku Młodzieży Polskiej: gimnazjalnego „Przyszłość” („PET”), a następnie akademickiego „ZET”.

Członkini elitarnego Związku Patriotycznego utworzonego przez najwyższe szczeble starszozny „ZET-u”, a także członkini Związku Polskiej Młodzieży Demokratycznej (członkini Związku Seniorów ZPMD)). Reprezentowała umiarkowane skrzydło tych organizacji, popierające politykę Józefa Piłsudskiego.

Radna Rady Miasta Lublina w latach 1929 ~ 1939 wybierana z list Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem. Przewodnicząca Klubu Bezpartyjnego Bloku Pracy Gospodarczej.

Podczas okupacji niemieckiej 1939 - 1945 zaangażowana w działalność Polskiego Państwa Podziemnego w ramach współpracującego z Armią Krajową Związku Syndykalistów Polskich - tajne nauczanie oraz kolportaż prasy podziemnej. Działa także w Bratniej Pomocy Więziennej organizując paczki dla więźniów. Dochodzi do stanowiska setnika, była też członkiem Rady Naczelnej i Rady Programowej ZSP. W trakcie kolportażu prasy ulega wypadkowi i traci rękę. Mimo kalectwa i podeszłego wieku nie wycofuje się z walki.

Po wybuchu Powstania Warszawskiego odcięta od macierzystego oddziału, który walczy na Starówce (104 Kompania ZSP), pozostaje w Śródmieściu. Po upadku Starówki, zostaje członkiem Egzekutywy Syndykalistycznego Porozumienia Powstańczego powstałego w Śródmieściu, służąc w stopniu podporucznika w szeregach nowopowstałej Brygady Syndykalistycznej.

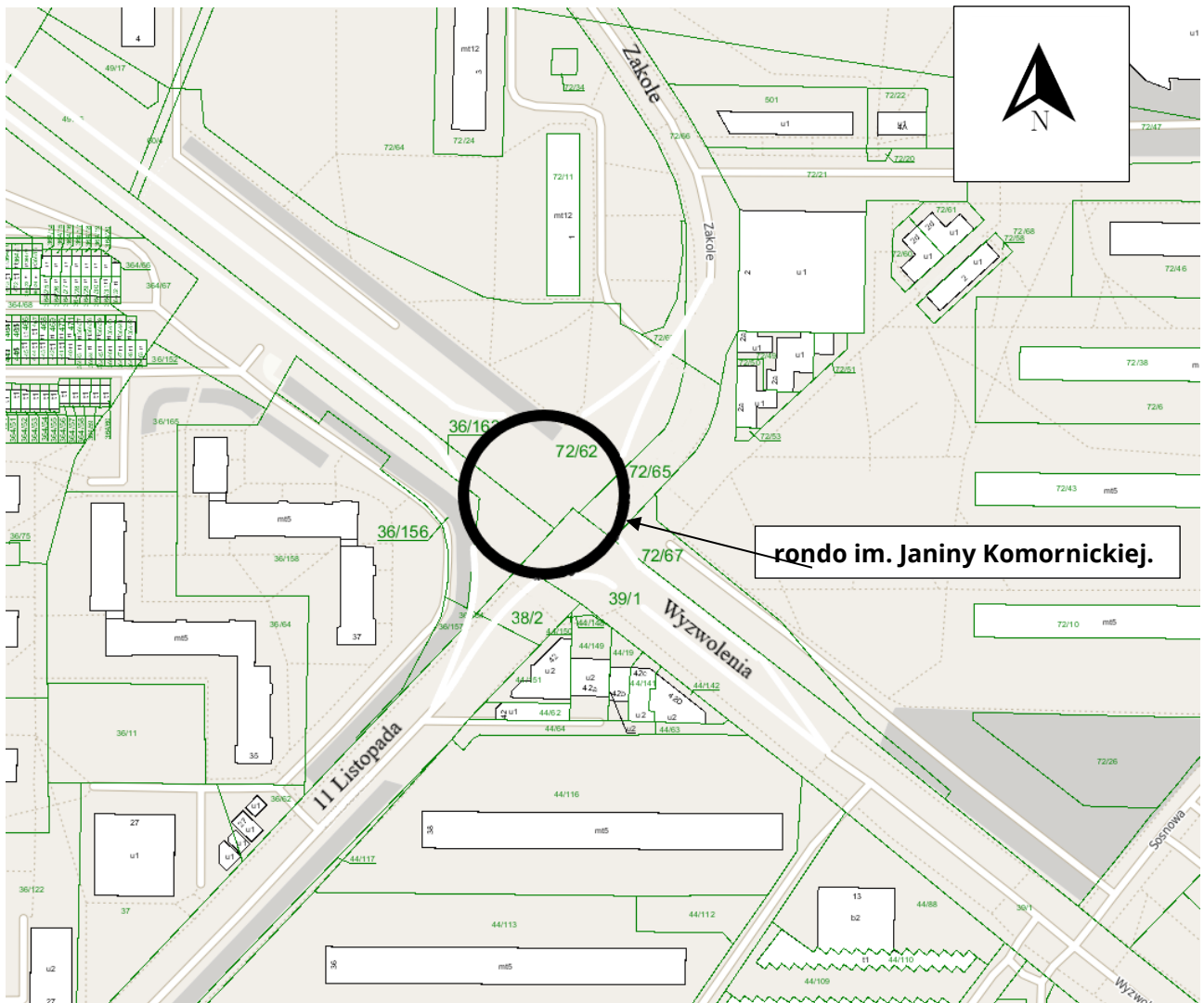
Po upadku Powstania Warszawskiego trafia do Pruszkowa, a następnie do Tarnowa, by po zakończeniu II Wojny Światowej powrócić do Warszawy, gdzie rozpoczyna pracę w szkolnictwie. Niestety ciężka choroba szybko kończy jej pełne poświęcenie życia.

W dniu 11.04.1947 r. Janina Komornicka umiera na raka wątroby. Pochowana na Powązkach Wojskowych w Warszawie.

Najważniejsze odznaczenia: Krzyż Niepodległości, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i Krzyż Walecznych (Powstanie Warszawskie).

**Przewodniczący
Rady Miasta Konina**

/-/ Tadeusz Wojdyński

(źródło: <http://geoportal.kosit.konin.eu/>)

Szkic orientacyjny

